

Preek doopdienst Capelle-Schollevaar, 7 oktober 2012, 9.15 uur

Thema: 'Samen één volk van God!' naar aanleiding van Ezra 6: 13-22 (kern: vers 21-22a)

1. Wie zich gereinigt heeft, is welkom

Het gebeurt in 2001. Wekenlang wordt het nieuws beheerst door de MKZ-crisis. Op veel boerderijen is mond- en klauwzeer uitgebroken. Duizenden en nog eens duizenden dieren worden afgemaakt en vernietigd. Koeien, varkens, schapen, geiten...

Voor boeren is dit een vreselijke tijd. Als de ziekte is uitgebroken, worden alle dieren geruimd. Maar als de ziekte nog niet is uitgebroken, is er voortdurend de angst dat dat zal gaan gebeuren. Daarom komen er ingrijpende voorschriften voor bezoekers van boerderijen. In het MKZ-gebied mag je alleen een boerderij bezoeken als je bereid bent jezelf compleet te reinigen. Je moet douchen, je moet andere kleren aan, je auto moet helemaal gewassen worden, en als je instrumenten hebt meegenomen, moet alles eerst grondig worden schoongemaakt. Het gevaar dat er ziektekiemen binnenkomen, is levensgroot. Maar wie zich gereinigt heeft, is méér dan welkom! Veel boerengezinnen leven in een isolement, en het is heerlijk als er iemand komt om hen te steunen.

Wie zich gereinigt heeft, is welkom. Daarover gaat het ook in Ezra 6. De tempel is voltooid. Twintig jaar heeft het geduurd. Binnen die twintig jaar heeft de bouw vijftien jaar stilgelegen. Maar toen zijn de profeten Haggai en Zacharia gaan profeteren. Namens de HERE hebben zij een oproep gedaan aan alle mensen die zijn teruggekeerd uit Babylon, uit de ballingschap. Ze hebben gezegd: 'Is het voor jullie tijd om in jullie weldoortimmerde huizen te wonen, terwijl Gods huis in puin ligt? Kom op! Ga aan het werk en bouw de tempel in Jeruzalem weer op!' En dat is gelukt!

2. Samen je schuld erkennen maakt mild

Nadat de bouw weer hervat is, heeft het nog 4,5 jaar geduurd, maar nu is het zover! De tempel is klaar! En met een groot feest is dat Huis van God ingewijd. Er zijn offers gebracht, niet alleen voor de twee stammen van Israël die uit de ballingschap zijn teruggekomen, Juda en Benjamin, maar voor alle twaalf stammen. Is u dat opgevallen, in vers 17? Er worden twaalf geitebokken geofferd 'tot een zondoffer voor geheel Israël, naar het getal van de stammen van Israël'.

Deze mensen zijn niet kleinzielig of bekrompen, nee, ze zijn ruimhartig! Zoals God Zelf ruimhartig is. Ze denken aan héél het volk, en voor de zonden van héél het volk brengen ze zondoffers. Dat wil zeggen: ze wijzen niet met het vingertje: 'Die tien stammen in het noorden van Israël, die hebben het nog veel slechter gedaan dan wij.' Nee, ze

zeggen: 'We hebben allemaal boter op ons hoofd. We zijn sámen van God afgeweken.'

Als je op die manier leeft, nederig, als je weet dat je met elkaar schuldig staat voor God, dan word je ook mild. En ruimhartig. Want wat gebeurt er? Die inwijding van de tempel vindt plaats in de maand Adar, dat is de twaalfde maand van de Israëlitische kalender. En een maand later, in de eerste maand, wordt het Joodse Paasfeest gevierd, het Pascha of Pesachfeest. Dat valt net als ons Paasfeest in de lente.

Juist omdat ze net schuld hebben beleden namens het héle volk, daarom is er nu veel ruimte om anderen het Pesachfeest méé te laten vieren. Vers 21: 'De Israëlieten, die uit de ballingschap waren teruggekeerd, aten het, en tevens ieder die zich van de onreinheid van de heidenen des lands afgescheiden en zich bij hen gevoegd had, om de HERE, de God van Israël, te zoeken.'

Dát is de houding! 'Kom, vier het feest mee! Als je maar wel je leven reinigt, als je voorgoed afscheid neemt van alles wat tégen Gods wil ingaat!' Zoals de boeren in de MKZ-crisis absoluut geen risico wilden lopen op besmetting, zo willen ook deze Joodse ballingen absoluut niet opnieuw besmet raken door zonde. En ook voor ons is dat een belangrijke les: wij hebben volstreekte reinheid nodig, zonde is levensgevaarlijk. Het sleept je weg van God, weg van je Redder, het eleept je naar de ondergang.

Maar gereinigde mensen zijn welkom, daar in Jeruzalem. 'Je bent welkom om op die manier samen met ons de HERE, de God van Israël, te zoeken.' Zo staat het in vers 21. Ook dat woordje 'zoeken', dat is weer een nederig woord. Het is niet: 'Kijk eens, wij hebben het nu allemaal voor elkaar!' Nee, het is een zoektocht. God heb je nooit in je broekzak. Daar is de HERE veel te groot en te heilig voor. Maar sámen mogen wij Hem zoeken. En als je Hem zoekt, de God van Israël, dan moet je dus ook wel op de juiste plaats zoeken. Dan moet je bij dat volk Israël zijn.

3. God blijft trouw aan Israël

Vandaag is het de Israëlzondag. En misschien denkt u wel: 'Waarom moet dat nou, zoveel aandacht voor Israël? Dat volk is toch geen haar beter dan welk ander volk ook?' En dat is ook zo. Misschien heeft u wel grote bezwaren tegen de politiek van de staat Israël. Misschien ook niet. Maar de Israëlzondag is ook geen politiek signaal of zo. Nee, op de Israëlzondag belijden we als kerk, als kerk uit de niet-Joodse wereld, dat we God alleen maar kennen dankzij dat volk Israël. Dat volk is ooit door God Zelf gekozen. Via dat volk heeft Hij Zichzelf laten kennen. En Zijn Zoon, Jezus Christus, werd geboren als kind van Israël. Israël is Gods bruggehoofd in Zijn verlossing van de wereld. En overall, door de héle Bijbel heen, lezen we dat de beloften van God voor eeuwig zijn. God is geen deel van onze wegwerpmaatschappij. God dacht niet, toen het Evangelie van Jezus Christus eenmaal over de aarde ging: 'Nou, dat volk van Israël, dat heeft nuttige diensten bewezen, maar nu heb ik het niet meer nodig, nu gooi ik het weg.'

Wat schrijft de apostel Paulus in Romeinen 11? 'Ik vraag dan: God heeft Zijn volk toch niet verstoten? Volstrekt niet!' En Paulus tekent dan het beeld van de olijfbom. Die boom, dat is Israël. Het is een 'edele olijfbom', zegt Paulus. En helaas, er zijn Joden die ongehoorzaam zijn geworden aan God. 'En,' zegt Paulus dan, 'ook het

verwerpen van Jezus is ongehoorzaamheid aan God.' En zo heeft God van die edele olijfbom, van Israël, sommige takken weggebroken. En daarvoor in de plaats heeft God takken van een wilde olijfbom afgehaald en die geënt op die edele olijfbom.

Die takken van die wilde olijfbom, dat zijn wij. Begrijpt u het beeld? Wij hebben alleen maar toegang tot de Here God via de stam van Israël. Zonder die boom lagen wij daar als wilde takken op de grond, dood te gaan. God heeft via Israël gewerkt en aan Israël hebben we dus te danken dat wij de God van Israël mogen kennen.

Maar het gaat verder! De hele Bijbel door vinden we beloften voor Israël. God zegt: 'Ik zal het volk weer terugbrengen naar het eigen land, en Ik zal ook in dat volk Zelf een geestelijke opleving geven.' Paulus zegt in Romeinen 11: 25: 'Een gedeeltelijke verharding is over Israël gekomen (veel Joden willen niets van Jezus weten – sommige wel trouwens, de Messiasbelijdende Joden), een gedeeltelijke verharding is over Israël gekomen, totdat de volheid van de heidenen binnengaat, en aldus (op die manier) zal geheel Israël behouden worden.' Dat is een tekst met een belofte, gemeente! We zullen nog wat meemaken met Israël!

En we máken ook al veel mee. Dat na 19 eeuwen van omzwervingen, van vervolgingen, pogroms, holocaust, dat na al die eeuwen dit volk weer een eigen staat heeft in het eigen land, dat is echt een wonder. God laat nooit, nooit, nooit ook maar één belofte varen. Zó'n God mogen wij dienen, u en ik, een God die trouw blijft! En dat zie je aan het volk Israël.

4. Die trouw mogen we sámen vieren

Hier, in Ezra 6, wordt die trouw van God gevierd. En iedereen mag meevieren, die zich gereinigd heeft. Is dat nou niet een prachtig beeld van de doop?! Drie kinderen werden vanmorgen gedoopt: ze kregen het teken van de reiniging. Al voordat ze ook maar één zonde kunnen begaan, zegt Jezus al: 'Ik wil jouw leven schoonwassen. Ik stierf aan het kruis, ook voor jou! Ik geef je genade!' En door die reiniging mogen ook zij er hélemaal bijhoren! De doop is daarvan het teken, het zegel, het bewijs! Straks zullen we het zingen, Psalm 87: 'God zal hen zelf bevestigen en schragen, en op Zijn rol, waar Hij de volken schrijft, hen tellen als in Isrel ingelijfd, en doen de naam van Sions kinderen dragen.'

En wat doen ze dan, in Ezra 6, op dat feest? Samen vieren ze het Pascha, samen eten ze het Paschamaal. Het Paaslam, dat geslacht is, dat wordt gegeten. Het Joodse Paasfeest herinnert aan de uittocht uit Egypte, de bevrijding uit de slavernij. En datzelfde Paasfeest, dat heeft door Jezus voorgoed een nieuwe betekenis gekregen, een nieuwe lading. Wij hoeven geen Paaslam meer te slachten, want ons Paaslam ís geslacht. Jezus Zelf heeft Zich opgeofferd, als het Lam van God.

Wat er hier in Ezra 6 gebeurt, is zó mooi! En het lijkt ook al wel een visioen van wat komt! De Joodse ballingen, teruggekeerd uit Babel, ze eten van het Paaslam, samen met anderen: met overgebleven Israëlieten uit die andere tien stammen. En met mensen uit andere volken, die weer gedeporteerd zijn vanuit andere gebieden naar deze streken. Iedereen die zich reinigt, die de God van Israël zoekt, eet mee van het Paaslam. Hier zie je al de contouren van het Heilig Avondmaal: Joden en niet-Joden samen, één volk van God.

5. Het resultaat: je wordt blij en ontdekt je waarde voor God!

En wat is het resultaat? Vers 22: 'Ook vierden zij het feest

der ongezuurde broden met vreugde, gedurende zeven dagen, want de HERE had hen verblijd.' Het resultaat, dat is vreugde! Blijdschap! Als je leven wordt gereinigd, schoongewassen, dan word je een ander mens! Als je de God van Israël bent gaan zoeken, als je Hem op het spoor bent gekomen door Jezus Christus, wat ben je dan gelukkig! Kent u dat

geluk al? Ken jij die blijdschap al? Ik hoop van harte, en ik vertrouw er ook op, dat jullie dát met name aan jullie kinderen mogen doorgeven: dat er niets zó mooi is als een leven heel dicht bij God, de God van Israël. Want alleen Hij brengt je leven tot zijn doel, tot zijn bestemming.

Als je leven schoongewassen is door Hem, pas dan ontdek je ten volle, hoe waardevol je bent. Herkent u dat? Pas door het contact met God ontdek je je eigenwaarde. Er was iemand op een bazaar, en die zag een koperen keteltje staan. Voor een euro. Maar het was wel een smerig keteltje. 'Mevrouw', vroeg hij aan de dame die achter de kraam stond, 'zou dat keteltje nog op te knappen zijn?' 'Momentje', zei de vrouw, en ze liep naar achteren. Daar had ze koperpoets staan, en tien minuten later was ze terug. Het keteltje, dat blonk, het schitterde in het licht, het was echt prachtig! Maar er zat nu ook een ander prijsje op: 'Zo goed als nieuw, 25 euro.'

Dát is nou wat er gebeurt met ons, als mensen, als we Jezus Christus leren kennen. Als Hij ons leven schoonwast, dán pas komen we echt tot onze bestemming. Dan ontdekken we het echte leven, zoals het bedoeld is. En zo mogen we God eren, samen met Israël, we mogen bidden dat ook velen in Israël Jezus gaan ontdekken als Verlosser, en dat we zo samen de maaltijd mogen vieren van het Paaslam, het Lam van God. Samen één volk van God. Samen vol blijdschap! Amen.

Reageren? Bel of mail: René van Loon, 010-442 6280, c.m.van.loon@freeler.nl